

PONAPRAWIAĆ (3) *vb pf*

o oraz pierwsze i drugie a jasne.

praet 2 sg *m* -eś ponaprawiał (1). ◇ 3 sg *m* ponaprawiał (1). ◇ *impers praet* ponaprawiano (1).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVII w.* (z *Cn*).

Wykonać, urządzić wiele [co (pl)] (3) : [Ten Kościół w Płocku y w Pułtówku [!]] ponápráwiał *PapirHerby* 329.]

ponaprawiać komu (1): kiedy ónego [cnotliwego i pożytecznego] sługi nie ma: áże mu [panu] pożytków vbywa/ to co mu ponápráwiał/ wśytko mu poniższeie. *Strum* R2.

W połączeniu szeregowym (1): Nie iużci ná tym dofyć/ żeś zbudował Staw/ iżeś vczynił Vpułt/ iżeś też vczynił Zwodnice/ ábo Młyn zbudował/ ábo y wśytki rzeczy ponápráwiał o których fye piáło. *Strum* Q3v.

Szereg: »pobudować, ponaprawiać« (1): kiedy co rádźi/ wśytko z szkodą Páńfką: kędy co pobudowano/ po nápráwiano / wśytko iemu źle *Strum* R2v.

Synonimy: uczynić, udzialać, wykonać.

Formacje współrdzenne cf **PRAWIĆ**.

LW